

עורכי העיתונים ששמרו אמונים לאחר שלפני כמה שבועות סיפרתי להם על

"הסוד הצבאי" הזה - לוקחו היום לראות פריקת "הסחורה" היקרה הזאת.

28.9.56, יום ו'

בעשׂר מגיסה עם נציגי האיחוד, הצופים וההנועה המאוחדת - בדבר גורל

יטבתה, גובן, שדה בוקר. מדרכי (איחוד) מודיע שהאיחוד יישב את יטבתה, אבל

טרם קבעו הגרעין שילך שמה. להנועה המאוחדת יש 6 גרעינים (כ-480 איש, טליש

הברות), שלושה מהם כבר נכנסו לצבא ביולי. 3 יתגייסו ביאנואר. הם כבר

נמצאים במשקים. לא נועד עוד גרעין ליטבתה. הצופים בשנה 2-3 גרעינים, התנועה

המאוחדת 6 בערך (60-70 בכ"א). לצופים יש חל קציר, גובן, מגל, חצרים,

שדה בוקר (ראש הנקרה סוהף גם להתנועה המאוחדת). יש גרעין צופים (60) "אשר"

(באימון הבסיסי) מיועד לשדה בוקר. בעוד שנה בערך ילך לשדה בוקר.

איחמד פרט (חצרים) מציין שבגובן יש 60 איש. דרושים כ-150. מן ההכרח

[178 דג']

לחזק לפחות בעוד 40. מגל (במשולש) יש לו עכשיו רק 40 איש, יבוא אליו חיזוק -

גרעין אורים (צופים מירושלים). בגובן החצי עזב. קיום הנועה הצופים תלוי

בקיום המשקים.

הצעתי לאיחוד לשלוח מאה וחמשים ממסך כמו אפיקים, דבניה או כפר גלעדי,

אליעזר שושני אומר לי כי באפיקים יש חסימה כזו, ואם אקרא אספה באפיקים

למטרה זו - הוא מבקש להיות נוכח.

א. שושני קבל גם על השנויים כביכול שעשה אריק במעמד נחל מהוך "הנטיה"

לחסל את נחל. אמרתי שנטיה זו היא מרי דמיון, ואם למי שהוא בצבא יש רצון

כזה - ולמי ידיעהי אין - נעסה לאל. לא חל שנוי במעבד נחל בחסינת אריק,
אלא הקצינים של גדוד נחל אפשר יהיה להעביר לגדוד הצנחנים, ולהיפך ודבר
זה הוא לפוכת שני הגדודים.

- בשתיים עשרה הזמנתי את ועדה חו"ב שיאריכו סמכוהי לגייס מלואים לפי
סעיף שמונה. הפעם הצעתי הערכה ללא הגבלת זמן, כולם הסכימו לכך מחוץ לחזק,
שהציע הארכה לשנה חדשים. קיבלתי הצעת חזק.

הסברתי המצב הבטחוני המחסיר מטעמים אלו (1) חקירות הגבול - אין לדעת
לאן יובלי. (2) ירדן קראה עיראק לעזרה ולא נשכ בחיבוק ידים אם בבל תירש
את עמון. (3) אין לדעת למה יביא סכסוך סואץ. א) אין ספק ברבר כי נאצר
בתכונן בהזמנות הראשונה להקוף את ישראל. מטלחי גם על מצב הזיון שלנו -
בגמר הסלב הנוכחי של הרכש יש עדיפות כמותית ואיכותית למצרים בים (6)
משחיתות, 2 צוללות, כנגד 2 משחיתות שלנו) מספר יותר גדול של מטוסי קרב
(סילון) מאשר לנו ועשרות מפציצי סילון שמהם אין לנו אף אחד, שריין כבד
שאין לנו (סנצוריון, 34טי, סטלין) - וכל זה מבלי להכניס בחשבון נשק סוריה
המקבל מהבוס הסובייטי, ונשק עיראק המקבל מאנגליה וארה"ב.

אנו חייבים לגייס כוח אדם נוסף ממלואים (השנתון יקטן גם השנה)
לגייסות הסדיון, לחיל האויר - עלינו להעביר המייסים מבוכנא לסילון,
ולהוסיף ולשכלל צוותות הקרקע; עלינו להוקיד חיילים למשחיתות, דרושים בעלי
מקצוע - רחכים ועוד - לחיל החימוש, נחוץ כוח נוסף לחיל הקשר והראדאר,
עלינו לחזק עמדותינו על הגבולות ודרוש כוח מגויס לבלימה במקרה של התקפת
פתע - עד שנביים כל העתודות.

הוויכוח בדרך כלל היה טוב. אך ברנטייין הביע התנגדותו (בצינו
שאין זו דעת מפלגתו נגד מעשי התגמול, שאינם פועילים. אמרתי לו שגם עונשים

לרוצחים המקובלים בכל הארצות אינם מפסיקים מעשי רצח, אבל אילו לא נענש
שום רוצח - הייתה הרצועה מותרת, והמוני אנשים היו נרצחים. העונש מרתיע -
אם כי לא כל אחד. הרוצחים מעבר לגבול - אין ממסלתם עונש (היא מבייסת אותם),
אין או"ם מסוגלת או רוצה להעניש, ועלינו מוטל הדבר. אין תגמול מפסיק החקפות
לחלוטין - אבל הוא מרתיע רבים, ככל עונש. ומי יודע כמה חיים חוצלו הודות
למעשי "תגמול" אלו.

- פולת נכנסה הבוקר לבית חולים חדסה - לרגל פציעה מנפילה בשדה בוקר
שלשום בבוקר, לפני שובה לירושלים. בערב חזרה הבייתה.

29.9.56

בצחרים אחמול הגיע מפסיץ צרפתי ונחת כחצורן, "הארבעה" יצאו במפסיץ
זה בערך בשעה שש. בביזרטה יעבירו אותם למטוס אחר. אני מתאר לעצמי סבלה
של גולדה בנסיעה מחניקה זו; בעוד יומים אולי נדע אם היה כדאי.
בערב הודיע נחמיה כי הנוסעים הגיעו בשלוט לתעודתם.